

Московскѣтъ синодалнѣ, вторыя ѿ 1263: въ Петроградскѣтъ царскѣ книжницѣ, а третія ѿ крайсѣщото 14 то столѣтіе въ Петроградскѣтъ Румянцовѣ сборницѣ. А монахъ Зиновій на Гъркъ Максима ученикъ, който е живѣлъ въ 16. столѣтіе, посвѣдочава чи е видѣлъ нѣкой Номоканонъ, написанъ за Ярослава и Епископъ Іоакима, тва е могло да бѣде преди 1030 тѣ години.

За Отечникѣтъ или Патеріконѣтъ не можемъ никакво разсужденіе дададемъ, стары рѣкописы натоіѣ родъ книги, имами много, между които намѣрвами и житіето на с. Кондрата въ Москвѣ у г. Погодина, кое то, съ дълбокѣтъ си стародревность сичките до сега познати Кирилски рѣкописы далеко назадъ вставя, ако сѣдимъ само по нѣговите палеографічески или старописны знацы. Въ Бечъ, както дума Копитаръ намирася единъ рѣкописъ поблызо на Сърбското нарѣчіе ѿ 12. десетото стол. (струвами ся чи е неосновано що ся само на с. Савва ѿдава) а въ Парізъ ся чува единъ рѣкописъ ѿ 13. тото стол. така сѣщо на Сърбското нарѣчіе писанъ. —

Въ оглавленіето на отеческите житія, които е Руски митрополитъ Макарія събралъ